

DIE KREUZE

Heilge Kreuze sind die Verse,
 Dran die Dichter stumm verbluten
 Blindgeschlagen von der Geier
 Flatterndem Gespensterschwarme!

In den Leibern schwelgten Schwerter,
 Prunkend in des Blutes Scharlach!
 Heilge Kreuze sind die Verse,
 Dran die Dichter stumm verbluten.

Tot das Haupt – erstarrt die Locken –
 Fern, verweht der Lärm des Pöbels.
 Langsam sinkt die Sonne nieder,
 Eine rote Königskrone. –
 Heilge Kreuze sind die Verse!

vs 1-8 De dichter gaat ten onder aan zijn eigen schepping(sdrang).

vs 9-14 Op het dieptepunt van zijn depressie ziet hij de zon ondergaan, waardoor zijn gedichten een andere betekenis krijgen.

Muziek

vs 1-8 Piano en stem. Zeer zware pianoklanken, waarbij de piano zonder versregel 8 geheel op hol slaat. Piano = dichter.

vs 9-14 Plotseling verstomt de piano en gaat de muziek over in een statisch akkoord van de andere instrumenten. Tot het einde toe zijn alleen nog wat losse klanken van de piano te horen.

4. DIE KREUZE

Klein dakterras. Het kader wordt in het midden doorsneden door een wit laken. Links van het laken, vlak daar tegenaan een tweede waslijn met mannenkleding, witte hemden, een broek, sokken.

Een vrouw met naast zich een wasmand verzamelt de gedroogde kleding.

Rechts boven in het kader een volle maan.

Het schemert.

Muziek: Intermezzo 13 en 14, rustige klanken, de viool suggereert een opkomende suspense.

De vrouw neemt traag een kledingstuk van de lijn. Het is alsof zij het liefkoost. Als zij het hemd van de lijn neemt lijkt dit een omhelzing. Ze droomt wat voor zich uit, haar hoofd op de waslijn leunend.

Haar witte schort vormt een bijna abstract motief tegen de duistere lucht.

De muziek valt stil, één tel.

Dan twee pianoakkoorden.

Links van het laken, vanachter het trapgat verschijnt als in een flits een stevige, grove mannenhand. IN die hand is een immens mes. Het glinstert in het maanlicht.

De vrouwenstem zingt: Heilige Kreuze sind die Verse..... Gespensterschwarme. De piano heeft een kort spannend intermezzo.

De man, hevig gesticulerend verschijnt op het dak.

De vrouw droomt voor zich uit, zij zal de man niet opmerken.

De stem zingt: In den Leibern.....stumm verblu-----ten.

De man bespiedt de vrouw. Het mes drukt hij steeds naar achteren, van zich weg. Het schittert in het maanlicht.

Muziek gaat over tot rust, de fluit, klarinet, viool en de cello mengen zich geheimzinnig nerveus met de piano.

De stem: Tot das Haupt....

De man wend zich af van het laken, alsof hij van pijn ineenduikt.

Langzaam heft hij zich op richting maan, heft het mes, alsof hij het offert.

Duikt dan weer ineen.

In tegenstelling tot het eerste gedeelte zijn zijn bewegingen nu langzaam en precies.

Hij begeeft zich richting laken.

De heftigheid van de muziek neemt toe.

De man heft zijn mes.

De stem: Heilige Kreuze sind die Verse.

Het mes is op zijn hoogste punt. De man trilt hevig.

Een paar maten is de muziek hysterisch.

Dan volgen er lange trillers, de fluit neemt over.

Vlak daarvoor harde schnitt naar zwart beeld, met daarop de tekst:

Schluss des II. Teiles

Twée flinke slotakkoorden van de piano. Stilte.

Het beeld van het dakterras. Geen mensen. Het laken wappert in de wind.

Een plaats met een verleden.

14. DIE KREUZE - 3

De muziek moet worden opgevat in dit fragment als synchrone filmmuziek, die de wisselende 'stemmingen' van de twee personages accentueert

locatie: dakterras Shaffy-theater; vooral het lage deurtje en de rechthoekige, met lood bedekte 'opbouw' is essentieel

decor: waslijn
maan

props: wasmand (foto 1)
wasgoed: lakens, zware mannenkleding

casting: de 'moordenaar', inspireren op de postbode uit HINTERTREPPE: ?
vrouw: Annejet van de Vijl, blond haar, klassiek gezicht, grote mond
slank

kleding: voor de man zou misschien het postbode-uniform mooi zijn
de vrouw, strakke witte schort (grafisch effect, dus onderkleding donker)
het blonde haar opgestoken, maar niet strak op het hoofd.

special effect: de maan

"DIE KREUZE"

SCENE IV

CAMERAHOOGTE ± 150 CM

AFSTAND CAMERA-ACHTERDEK ± 8 M.

LENS: 16 MM.

